

რედაქცია: სოლოლოვზე, ბაღის ქუჩაზე, ბ. შადინოვის სახლში, № 33.

ხელის-მოწერა მიიღება რედაქციაში. ბარეზე მცხოვრებთათვის: ВЪ Типографіи. ВЪ редакціи газ. „Дробица“.

გაზეთის ფასი: მთელის წლისა—8 მან., ნახევარ წლისა—5 მან., სამის თვის—3 მან., ერთის თვისა—1 მან.

ცალკე ნომერი ღირს შაურად.

დროეპი

ყოველ დღე ორზაბათს გარდა

ფასი განსაზღვრის: დღიური ასოვრით ასოვრე—1 კაპ., ასო-მთვრულით სტრიქონზე—8 კაპ., ჩვეულებრივად ცეროთი—5 კაპ., პატარათი—4 კაპ.

რედაქციას უფლება აქვს გაასწოროს და შეამოწმოს დასაბედათ გამოგზავნილი სტატიები. დაბეჭდული სტატიები ავტორს არ დაუბრუნდება.

ამ 1879 წელს გაზეთი

„დროეპი“

ზამოვა მუდამ დღე და იმავე მიმართულებითა და პროგრამით, როგორც აქამდინ გამოდიოდა.

ხელის-მოწერა

თფილისში მიიღება რედაქციაში, ბაღის ქუჩაზე ბ. შადინოვის სახლებში, № 33.

ქალაქს გარეშე მცხოვრებთა გაზეთი ამ აღრესით უნდა დაიბარონ: ВЪ Типографіи. ВЪ редакціи газеты „Дробица“.

გაზეთის ფასი

- მთელის წლისა — — 8 მან.
- მქესის თვისა — — 5 მან.
- სამის თვისა — — 3 „
- ერთის თვისა — — 1 „

მხოლოდ ამ ვადებით შეიძლება გაზეთის დაბარება.

შუილი გაზეთის დაბარებისა-თანავე უნდა იქმნეს რედაქციაში წარმოდგენილი.

განცხადება

კვირას, 4 თებერვალს, თბილისის კრუშოკში იქნება

ბაღი

იმ შტაბის სასარგებლოდ, რომელსაც ხსნის „თფილისის გუბერნიის თავადაზნაურთა საზოგადოება შეუძლებელ მოსწავლეთა შემწეობისათვის.

შეასავლელი ფასი ქალებისა და კაცებისათვის 2 მანეთი.

ბაღი დაიწყება საღამოს 9 საათზე. ქალებს შეუძლიანთ გულ-დახურულ კაბებით შევიდნენ.

ვისაც ჰსურს წინათვე აღოს შესავლელი ბილეთი, შეუძლიანთ მიმართოს კნ. ბ. ბ. ბარათაშვილისას, კნ. ბ. მ. ანდრონიკაშვილისას და აგრეთვე „საზოგადოების“ გამგებელ კომიტეტის წევრთ, ბაღის დღეს კი ძრუქოკის შევიცარს. (3—1)

თფილისის გუბერნიის თავადაზნაურთა საზოგადოების წინამძღოლის თანამდებობის აღმასრულებელი განცხადებას თავადაზნაურთ საზოგადოებას, რომელ თფილისის გუბერნიის კეთილშობილთ კენჭით აღმორჩევა დაიწყება მომავალ მაისის დამდეგში. (3—3)

ტელეგრაფები

(ხალხთა-შორის ტელეგრაფის სააგენტოსი)

ბერლინი, 23 იანვარს. ოფიციალურად გამოცხადებულია პირობა, რომელიც 1878 წელს შეუკრავთ ერთმანეთში ბერლინისა და პესტრიას, პირველის მხრით ელჩს რეისს და მეორის მხრით გრაფ ანდრასისს. ამ პირობის ძალით გაუქმებულია მენუთე მუხლი პრაგის პირობისა, რომლის ძალითაც ჩრდილოეთ შლეზვილი ისევ უნდა დაებრუნებინა პრუსიას დანიისათვის, თუ ამ ქვეყნის ხალხი თანხმობას არ გამოაცხადებდა პრუსიასთან შეერთებისას.

პარიში, 23 იანვარს. ღრეს ოფიციალურად გამოცხადებულია ახალი სამინისტროს შემდეგი სია: შადინგლონი-უცხო ქვეყანის საქმეთა მინისტრი და სამინისტროს თავმჯდომარე, მერსერი—შინაგან საქმეთა მინისტრი, ლორუა—სახალხო განათლებისა და ხელოვნების მინისტრი, ზრელი—სამხედრო. შორეობერი (?)—ზღვის, ჭრისინე—საზოგადო მუშაობათა და ლეაერი—ვაჭრობის მინისტრი.

საქართველო

საჭიროა თადარიგი

პრათუ რუსეთი, მთელი პეროპაც შეანძრია და აღელვა იმ ამბავმა, რომ პეტროპოლის გუბერნიის ალმონდა ჭირი (ქაში). ჩვენი უმაღლესი მმართველობა ყოველ ღონისძიებას ხმარობს, რომ ეს ჭირი იმ ადგილებს არ გადასცილდეს, სადაც პირველად გაჩნდა. იქ გაგზავნილია პეტერბურლიდამ ექიმების კომისია, დაადგინეს კარანტინი და სხვ.

ტელეგრაფმა გაცნობა, რომ პრუსიას გარდაუწყვეტია ოთხმოცი ათასი კაცი ჯარი დააყენოს სამზღვარზე, იმ განზრახვით, რომ რუსეთიდან ხალხი და საქონელი არ გამოუშვას; პესტრია, საფრანგეთი, იტალია, თვით ოსმალეთიც კი კარანტინებს მმართავენ, რომ რუსეთიდან მოტანილ საქონელმა ან მოსულ ხალხმა არ გაავრცელონ ჩვენს ქვეყანაში ეს საშიშროება ჭირი.

ერთის სიტყვით, ყველა განკარგულებას ახდენს, ყველა თადარიგს იჭერს, ყველა ემზადება, რომ ჭირისაგან დაიცვას თავისი ქვეყანა.

ჩვენ? ჩვენ კი, თუცა ჩვენი ქვეყანა ყველა ზემო-ჩამოთვლილის ქვეყნებზე უფრო ახლოს არის პეტროპოლისთან, მაგრამ ჩვენ ჯერ ხელიც არ გავიწმინრევა, არც კი გვიფიქრია—თუ ჩვენც გვეჭირება გაფრთხილება, თადარიგის დაჭერა და მომზადება.

შოველთვის ასე ვიცით: სანამ უბედურება კარზედ არ მოგვადგება, სანამ იქამდინ არ მივა საქმე, რომ იმია გასწორება და შევლა ძნელი შეიქნება, მანამ გულ-ხელ დაკრფილი ვართ და ჭერს შევჩერებთ. რომ მოგვადგება უბედურება, მხოლოდ მაშინ ვიწყებთ ფაცა-ფუცს, მხოლოდ მაშინ ვეგვირთ: „ზვიშეველეთ! მინ ხართ კაცი!“ მაგრამ მაშინ გვიან არის.

ძალიან გვაკვირებს, რატომ ჩვენი ექიმების საზოგადოება ხმას არ იღებს; რატომ ქალაქის მამგობა გაჩუმებულია; რატომ ადმინისტრაცია არავითარ განკარგულებას არ ახდენს და არავითარ ზომას არ ღებულობს?

როგორც ჩვენი გაზეთის გუშინდელს ნომერში იყო დაბეჭდილი, ჩვენში გავრცელებულია ხმა, რომ ჭირი პეტროპოლისში გამოჩნდა და ამ ხმისაგან ახლაც ცოტა არ იყოს, დაფთხობილია ხალხი.

ექიმების საზოგადოებისა, ქალაქის მამგობისა და ადმინისტრაციის ვაღია, რომ ამ გვარს მდგომარეობაში დატოვალდეს, ხელი მოუწყოს ხალხს. საქირთა, საქაროთ საქირთა გამოცემა დარიგებისა—თუ როგორ უნდა გაუფრთხილდეს ხალხი ამისთანა დროში, რა ნიშნები ამ ჭირისა, როგორ შეიძლება, თუ კი შეიძლება, იმისაგან მოაჩინა და სხვ. და სხვ. ეს ამგვარი დარიგება სახალხოთ უნდა გამოიყოს ყველა ადგილობრივ ენებზე და ყველგან უნდა გაავრცელონ ხალხში.

სხვა ათასი განკარგულება და სახსარია საქირთა, თუ გვინდა, რომ ეს უბედურება არ გვეწვიოს და არ ამოგვექლიტოს.

მოუთმენელად, საქაროთ მოველით ჩვენ ყველა ამ გვარ განკარგულებას იმ უწყებებისაგან, რომელნიც ზევით დაუასახელებთ *).

*) ეს შენიშვნა დაწერილი იყო, როდესაც „თფილისის მოამბის“ უკანასკნელს ნომერში ჩვენ წავიკითხეთ სასიამოვნო ამბავი, რომლითაც სრულდება ერთი ნაწილი ჩვენი წინადადებისა: ამ გაზეთს გაუგონია, რომ თფილისში არსდება კომისია, რომლის თავმჯდომარეა...

დღიური

* * * ძახეთილამ, ზემო და ქვემო იმერეთილამ სხვა-და-სხვა გვარი ავთამყოფობის გავრცელების ამბავი მოგვდის. მუთაისილამ გვწერენ, რომ ჩვენში ძალიან ბევრი ხალხი იხორცებაო. ზემო-იმერეთში ბავშვებში მყიფანა-ხველა და წითელა გავრცელებულია. მართლში გავრცელებულია თურქე აგრეთვე წითელა მყიფანა ხველა და ქუთეშა, და განსაკუთრებით ღარიბი ხალხი ბევრი იხორცებაო.

ამ სატიკერების გავრცელების მიზეზი, უფველია, უნდა იყოს უცრად ჰაერის შეცვლა, თოვლის მოსვლა და დიდი სიცივეების დაჭერა. მზიანობისაგან დალალულ-დაქანცულ ხალხს ყოველი ამგვარი მოვლენა მალე და ადვილად მოერევა.

მართის სიტყვით, ისეთს მდგომარეობაში არის ახლა ჩვენი ქვეყანა, რომ ყველგან ექიმებია საჭირო; მაგრამ, საუბედუროთ, არსად კი არ არიან ისინი სამყოფად.

* * * ჩვენ შევიტყუეთ, რომ სოფ. საგარეჯო და იმის ახლო-მახლო სოფლები ჰქირაობენ თავის ხარჯით ექიმს; ამბობენ, რომ ამ საქმეში მონაწილე სოფლებს გადაუწყვეტიათ, რომ წელიწადში თითო მოსახლემ გადაიხადოს დანიშნული ფული ექიმისათვის და ამით ექიმმა მუქტათ უნდა უწყამლოს; ვინც ამ ამხანაგობაში მონაწილეობას არ იღებს, იმათ კი ექიმი ვიზიტისათვის ფასს გადაახდევინებს.

ჩვენ გვითხრეს, რომ საგარეჯოს ექიმად უფე ექიმი ხუდადოვი მიდისო, რომელსაც წელიწადში ასოცი თუმანი ექნება ჯამაგირიო.

შრიგო არ იქნება, რომ საგარეჯოს მაგალითს სხვა სოფლებმაც წაბძოს; ეს ძნელი არ იქნება იმ სოფლებისათვის, რომელნიც ახლო არიან ერთმანეთზე. ახლა განსაკუთრებით, როდესაც ჩვენში ამდენი სხვა-და-სხვა ავთამყოფობა ვრცელდება და ყველაზე უარესი ავთამყოფობისაგან — ჰირისაგან — მორიდება გვეჭირება, ვამბობთ, ახლა ყველაზე უფრო საჭიროა, რომ ჩვენვე ვიზრუნოთ ჩვენს ჯანმთელობაზედ.

* * * თელავილამ და სიღნაღილამ გაზეთს „თელილის მოამბეში“ იწერებია, რომ ამ უცრად მოსულმა თოვლმა და ყინვამ ბევრი ცხვრის ფარა გააფუჭა ჩვენშიო; ალაზნის გაღმა მინდვრებში გარეკილი ცხვარი ასობით და ათასობით დაიხორცა თოვლისა და შიმშილისაგანო, აგრეთვე შირაქის და მულანლოს მინდვრებშიო.

* * * მართს ოდესის გაზეთში იწერებია მარედ იქნება დოქტორი მინკევიჩი და რომლის მოვალეობა იმაში მდგომარეობს, რომ ჰირის გაჩენისა და გავრცელებისაგან დაიცვას ჩვენი ქვეყანა. ეს, რასაკვირველია, კარგია; მაგრამ მარტო ეს არ კმარა.

ბიან, რომ ცეცხლის-გემის „რიონის“ პასაჟირები, რომელნიც, როგორც მოგვხსენებთ, კინალამ დაილუპნენ ამას წინათ თავის გემიანათ შავს ზღვაში, ჩივილს აპირებენ თურქე სასამართლოში ამ ცეცხლის-გემის პატრონზე, რომ ამისთანა ცუდს პარახო დში ჩაგვსვსო, და კინალამ სულყველა არ დავილუპნითო.

* * * გაზეთს „ძვეკაზში“ თელავილამ იწერებია, რომ ეს სამი კვირა არის, რაც აქ არშინ-ნახევარი თოვლი სძევს და ისეთი სუსხიანი სიცივეები დადგა, რომ ოთხმოც-და-ათი წლის მოხუცობულებს არახსოვთ, რომ ძახეთში როდესმე ამისთანა ზამთარი ყოფილიყოს. ამ სიცივეებისაგან განსაკუთრებით სოფლის ხალხი არის შეწუხებულიო, რადგან ამათი სადგომები ამისთანა სიცივისათვის არ არის მოთავსებულიო.

ჩვენს წიხნთა-გამომცემლობაზე

უკანასკნელი ორი წელიწადი უნდა იყოს მოხსენებული საქართველოს მატიაწეში, როგორათაც წელიწადი ქართველის ხალხის გამოხეზვლებისა განათლებაზე ყურის მიქცევისა.

აბა, რა არ მოხდა ამ ორ წელში? გაიმართა შკოლები, გაიმართა ბანკები, დეპოზები, ლიტერატურასაც მოემატა მშრომელები (დაიბადა „ივერია“) და წიხნთ გამომცემლობა გაჩაღდა. მე აქ არ მინდა ლაპარაკი შკოლებზე, ბანკებზე, დეპოზებზე და ლიტერატურაზე. მე მინდა ვთქვა რამე უკანასკნელს მუხლზე ე. ი. წიხნთ-გამომცემლობაზე.

მართლაცა და ეს ორი უკანასკნელი წელიწადი მეტადრე იმით არის შესანიშნავი, რომ ხალხმა კითხვა დაიწყო. ამის დამამტიკებელი საბუთი არის — წიხნთ-გამომცემლობის გაჩაღება.

ჰქვირობენ სუყველანი, რომ ასე უხვი გამოცემა, როგორიც შარშან და შარშანწინ იყო, არას დროს ყოფილავო. მსევე წარმოსთქვეს სულყველა თჳილისის გაზეთებმა. მართლაც არის მე და ჩემმა ღმერთმა, რომ ამ ორს წელიწადში ჩვენში შედარებით ძალიან ბევრი წიხნები გამოიცა, რომელიც წინად არას დროს არ გამოცემულია. ეს მოასწავებს ჩენის ხალხის გამოღვიძებას იმ ძილიდგან, რომელშიაც დიდხანია განისვენებდა. ეს გვიმტიკიცებს, რომ ეს-ლა დროა ქართველობა ცხოვრებას შეუდგეს და დაადგეს იმ გზას, რომელსაც ადგიან სხვა წინ წასული ხალხები. მართლაც, საუკუნოდ ხომ არა ჰქონდა ქართველობას ძილი გადაწყვეტილი; არა, სულაც არა; იმას ეძინა მარტოდროებით...

მიზეზი წიხნთ-გამომცემლობის გახშირებისა ყველასთვის თვალსაჩინოა; ეს იყო ომი, ის ომი, რომელმაც რამდენიც ვნება მოგვიტანა, ორი იმოტელა სარგებლობაც თან მოატანა.

აი როგორ მოხდა ესა: ომი რომ გაჩნდა, ხალხმა ყური დაუგდო ომის საქმეების მსვლელობას, ის ცდილობდა

ყოვლის ფრით საიდგანზე შეეცყო ომის ამბები. ამ მოთხოვნების რასამტიკებელად „დროებამ“ დაიწყო განმარტულა ყოველს დღეს. ძალაქელი ხალხი დიდის გულმოდგინებით კითხულობდა ამ გაზეთს. ბივიშილმა და სხვა ამ გვარებმაც დაიწყეს ომის გმირების ქება და შესხმა; ამასაც რასაკვირველია, ხალხი ძალიან მისდევდა და დიდის ალტაცებით ყიდულობდა თავის ძმების მილიციონერების ქებას. სულ ყველა წიხნები, რასაც კი ომისა ერქვა, უცებ იყიდებოდა და ხალაქში ინთქებოდა. მსლა იმ ლექსსა რომელსაც აქ ბივიშილი მღეროდა, გაიგონებთ ლიანვის პირზედა („არტაჰანი“ ავილოთ და სხვა)

ამ ნაირად შევიდა ხალხი წიხნის კითხვაში. ამ დროს გამოვიდნენ იმისთანებიც, რომელთაც ომის ამბების მაგივრად სხვა წიხნები გამოსცეს. ხალხი მწყურვალი კითხვისა აღარ გამოეკიდა იმის გაშინჯვას — ომისა იყო, თუ არა ის წიხნი, რომელსაც ყიდულობდა და რა წიხნიც კი გამოვიდოდა, სუყველას ყიდულობდა და კითხულობდა. აი აქედგან წარმოსდგა, რომ ამ ორს წლებში წიხნის გამომცემლობა ძალიან გავრცელდა და მას გასავალიც თან მისდევდა.

მათედა ომი. ახლაც ხალხი გამოუდგება კითხვას, თუ არა? აი ეს კითხვა უძვეთ წინ იმათ, ვინცა სცემენ წიხნებსა. მე ამათი კი რა ვიცი და ჩემი აზრი კი ეს არის: წიხნის კითხვას გამოუდგება ხალხი როგორ-არა, მაგრამ იმ პირობით, რომ წიხნი აკმაყოფილებდეს იმას, იმისთანა წიხნებს გამოუდგება ის, რომელშიაც ნახავს თავის მოთხოვნილების და გულისთქმის პასუხს. შარშან რომ ხალხი წიხნებს კითხულობდა, ეგ იმიტომ რომ ისინი აკმაყოფილებდნენ იმის მოთხოვნილებას და პასუხს აძლევდნენ. მსლა გავიდა ომის დრო და თანაც გაჰყვა ხალხის მოთხოვნილება ომის ამბების გაგებისა. მსლა ხალხს სულ სხვა მოთხოვნილება აქვს.

იმას უნდა გაიგოს ესლა შინაური ამბები.

იმას აქვს იმის მოთხოვნილება რომ გაიგოს — როგორ უნდა იცხოვროს, რომ მშვიერი არ მოკვდეს; იმას უნდა გაიგოს — რად არის ასე ღარიბი; როგორ უშველოს თავის თავს, რომ ცოტაც არის კეთილდღეობაში შევიდეს; რა საშუალება უნდა იხმაროს, რომ მოუაროს თავის თავს და თავის ერთგულს საქონელს ჰირისა და სენისაგან დასაცველად; როგორ უნდა მოახერხოს, რომ გამოვიდეს იმ ვალისა და ვახისაგან, რომელშიაც დიდხანია ჩავარდნილია, და რამდენი კიდევა მისთანა კითხვები ძევს ხალხის გულში და უნდა გაიგოს როგორმე.

აი ესენი არიან ესლანდელი მოთხოვნილებანი ხალხისა, რომელიც უნდა მიიღოს მხედველობაში ლიტერატურამაც და გამომცემლობამაც. აი ხალხი მაშინ შეიყვარებს კითხვას, როდესაც ამისთანა აზრებით სავსე წიხნს შეხვდება. ძაცმა ის უნდა წეროს და გამოსცეს, რაც სა-

ზოგადობის მოთხოვნისადაც აღიქვს პასუხს და აკმაყოფილებს.

ამ ნაირად, ვისაც წიგნის გამოცემა ჰსურს, ამისთანა უნდა გამოაცხადოს, თორემ მკითხველებს ხალხში ვერ იპოვის.

ახლა იმაზე ვთქვათ ორიოდ სიტყვა—თუ ვინ არის ჩვენში წიგნთ-გამომცემელი.

ჩემის აზრით გამომცემელი თვითონ გონებითაც გახსნილი და ზნეობითაც პატიოსანი და მალა-მდგომი კაცი უნდა იყოს, ის უნდა კარგად იცნობდეს იმ წიგნს, რომელსაც თითონა სცემს, უნდა ყოველთვის ცდილობდეს გამოსცეს კარგი წიგნი, ღირსი დაბეჭდისა და წაკითხვისა. წინააღმდეგს მკითხველში ბევრჯერ თითონაც ტყუილად დახარჯავს ფულსა და მკითხველი კი ვნების მეტს ვერას გამოიტანს.

ეს ესეა; მაგრამ, საუბედუროდ, ჩვენში ისეთები გამომცემლობენ, რომელთაც ძალიან არ შეუძლიანთ გაარჩიონ კარგი და ცუდი.

ამას გარდა, ჩემის აზრით, ამისთანა დაუდევრობა არ შეიძლება. რაც უნდა იყოს, ერთმა კაცმა რაქნას? რაც უნდა ცოდნა ჰქონდეს ადამიანსა, თუ ჯიბეშია ანა უჭყავის-რა, ვერაფერს გააკეთებს. აი ამისთანა გახლავან ჩვენის სახალხო წიგნების გამომცემელი. ამით კარგის წიგნების გამოუცემლობაში ვერ გავაძტყუნებთ, რადგან რაც ჩვენ კი წიგნები გვაქვს, იმათ დიდი თავნი უნდათ გამოსაცემლად და ეს კი აკლიათ სწორეთ ჩვენს გამომცემლებს.

რადგან ჩვენში წიგნთ-გამომცემლად მდიდრები არ არიან, ჩემის აზრით, გამომცემლობის გასაუმჯობესებლად უნდა შესდგეს ცალკე წიგნთ-გამომცემელი საზოგადოება რამდელიმე წევრისაგან, რომელთაც უნდა გამოიღონ დანიშნული ხვედრი ფული და ამით გამოაცხადონ წიგნები. იმედია, რომ ამ გვარი საზოგადოების წევრები მოიპოვებინან და არ დაიშურებენ რამდენსამე მანეთს წელიწადში. ამ საზოგადოებამ რომ ერთს წელს თავისის ფულით გამოაცხადოს, მომავალს წლებში იმ წიგნების შემოსავლით დაიბეჭდებან. ვისაც აქვს რამდენიმე სიყვარული ჩვენის მწერლობისადმი და ხალხისადმი არ დახარდება ამ საზოგადოების წევრობა. რასაკვირველია საზოგადოებამ უნდა ყური მიაქციოს კარგის წიგნების გამოცემას და იაფის ფასის დარქმევას. აი მაშინ წავა ჩვენი წიგნთ-გამომცემლობა კარგად, თორემ ეხლანდელი რა არის!!

დ. ნ.—შვილი

ახალ წლის წინა ღამეს იმ დროს, როდესაც ძველი წელიწადი წასასვლელად ემზადებოდა და ხალხი-კოჭებში შემოგვცქეროდა; ყველამ, ბრუდმა და მართალმა, მადლიერმა და უმადურმა საცოდავ ძველ წელიწადს თოფების ცემით გვერდები გაუგლიჯეს: „ჭიუდა გაგვეცალე შე ჩვენო დამლუბველო! შენში ჩვენ-ვერ გავიხარეთ, გაგვშორდი! აჯერ ახალი წელი ახლის იმედებით კარს გვადგია, ის გვირჩენია შენსას, გასწი, დაიკარგო!“ მუხებზეოდა ყოველი კაცი.

მაგრამ ღმერთი, რჯული, ხატი, ჯვარი, რომ ძველი წელიწადი ბევრი სულიერისათვის კარგი ძიძა იყო, კარგათ უვლიდა და ასაზრდოებდა მათ. აი ამ-ნაირმა კაცებმაც კი უპატიურად გაისტუმრეს ძველი წელიწადი. ამის შემხედვარე ახალმა წელმა, რომელიც, როგორც ზევით მოგახსენეთ, კოჭებში შემოგვცქეროდა-მეთქი, იფიქრა: „ამათან არც მე გამიფა სიკეთე, მეც ასე ჩამქოლავენ, როცა სიძველეში შევლო“ და მოიმედე ხალხი უიმედოთ დასტოვა.

შარშანდელი წლის მარიამობის თვით-დამ დაწყებული, ვიდრე აქამომდე ახალ-სენაკილამ ნოქ-ლაქქევამდის გზის უვარ-გისობამ ტყავი გაგვიძრო; არ იქმნა საშველი, ვერ გაკეთდა ეს გზა სადაც კი ბოგირები შეგზვდებოთ, ყოველგან ჩაფუ შევილია. ათი ურემი რომ მიდიოდეს დატვირთული, ოცი ან ოცდაათი კაცი უნდა მისდევდეს, რომ ტვირთი მათ გადაიტანონ, რადგანაც ურემს ბოგირზე გასვლა არ შეუძლია.

ამას წინათ მე მომიხდა მოგზაურობა ახალ-სენაკილამ ძველ-სენაკისაკენ. ბზაზე ზოგან გაკეთებული შემხვდა ბოგირები. მე ვიფიქრე ყველგან ასე გაკეთებული იქნება-მეთქი და მივიღივარ არხეინად. ბნელი ღამეა; მიუახლოვდი თუ არა ძველ-სენაკს, სადაც ბოგირზე უნდა გამეარა, შედგა ცხინი დაიწყო ფრუტუნი და ფენების ფხაკა-ფხუკი. მე ყოვლის მოუბრუნებლად უშიშვლე ცხენს მათრახნი; მაგრა ცხენმა, მის მაგიერ რომ წინ წავიდეს, უკან დაიწია. ბოლოს ვიფიქრე იქნება ბოგირი არ არის გაკეთებული-მეთქი, და ჩამოვხტი. მართლაც ისე იყო: ბოგირზე ერთი ფიცარიც არ იდგა. მადლობა ღმერთს, რომ ჭკვიან ცხენზე ვიჯექი, თორემ შენი მტერი, როგორც მე ის დამამტვრევდა. მისურვებ რომ ახალი მაზრის უფროსი უფ. ბებურიშვილი ყოფილიყოს ბეჯითი და შემამსუბუქებელი თავის მაზრის ხალხისათვის ამ შოსის ნაკლულეფანებისაგან.

ძველ-სენაკელი

„რადგან ჩემსა და სამინისტროს შუათანხმობა არ არის და ახალი სამინისტრო ვერ შევადგინე, რადგან შენს მსურს ქვეყნის მანებელი ზომები ვიხმარო და ვაწყო სამხედრო დისციპლინას,—ამის გამო მე უბრუნებ უკანვე პალატებს (ნაციონალურ პრეზიდენტს და სენატს) იმ უფლებას, რომელიც იმათ მომანდეს.“

ამ ეპისტოლეს წაკითხვის შემდეგ, ნაციონალურ პრეზიდენტის თავმჯდომარემ ბრევიმ გამოუცხადა პრეზიდენტს, რომ ძონ-გრესი (ნაციონ. პრეზიდ. და სენატი) ნაშუადღევს 4 1/2 საათზე შეიკრიბება რესპუბლიკის ახალი პრეზიდენტის ამოსარჩევათაო.

ამავე დროს ნაციონალურ პრეზიდენტს მარცხენა მხრის (რესპუბლიკის მომხრე) დებუტატებს ჰქონიათ ცალკე შეყრილობა, რომელშიაც პირველად მამბეტ-ტას დაუსახელებია ბრევის კანდიდატობა პრეზიდენტის თანამდებობაზე. პრეზიდენტის ერთ-ნმად და აღტაცებით მიუღია ეს კანდიდატურა, რადგან მამბეტ-ტას დასახელებამდინაც ყველას ის ჰყავდა სახეში.

ინგლისი და ავღანი

ლონდონიდან იწერებიან, აქ მოვიდა ამბავი, რომ ავღანის ემირი შირ-ალი ისევ უკან აპირებს ძაბულში დაბრუნებასაო იმ განზრახვით, რომ, სანამ ინგლისის ჯარებს არ დაუჭერიათ ეს იმისი სატახტო ქალაქი, რა პირობითაც იქნება მორიგება მოახდინოს ინგლისთანაო.

მეორე მხრით რუსულ გაზეთებში დაბეჭდილია ამავე საგანზე ტაშკენტიდამ მიღებული დეპეშა, რომელიც გვაცნობებს, რომ შირ-ალი პეტერბურგში აღარ მიდისო, აქ, ტაშკენტში აპირებს დროებით დარჩენასაო.

გერმანია

ბერლინის გაზეთები გვაცნობებენ, რომ იქაურს მთავრობას გარდაუწყვეტი-ათი ექიმის გამოგზავნა აშტრახანის გუბერნიისაში იმ მიზნით, რომ გამოიკვლიონ ჭირის ავთამყოფობა რაში მდგომარეობს, ან როგორ ვრცელდება ის და რა საშუალებით შეიძლება იმის გავრცელების შეჩერება.

განსხვავება

თფილისის ძალაქის გაგზავნა ამით უცხადებს საყოველთაოდ ტრამტიკიმბსა, პასტაილი დვორის გამპატრონებასა და ხარშოპნიკებს, რომ საშუალო აშტინი იმათ უნდა შემოიტანონ შპრავის კასსაში ორს ვადაში; ერთი ნახევარი მომავალი თებერვლისთვის პირველად იმ და მეორე ნახევარიც ამა წლის 1 ივლისამდინ.

(3—3)

„დროების“ კორექსიონი

ახალ-სენაკი, 15 იანვარს. ზოგიერთს ადამიანს ცუდი ზნე და ჩვეულება კი სჭირს, მედა ჩემმა სულმა! ზედ რომ გადააკვდე და გადაადნე ღორის ქონივით ამავს მაინც არ დაგისწავლის. თუ რამდენათ უბურ-მარილოა ხალხი, ამას გვიმტკიცებს შემდგომი მაგალითი:

უსხო ქვეყნები

საზრანგეთი

პარიზის გაზეთებში მოყვანილია მაკ-მაჰონის ეპისტოლე, რომელიც იმას გაუგზავნია ნაციონალურ კრების და სენატის თავმჯდომარებისათვის რომლითაც ეს აცხადებს პრეზიდენტობის თავის დანებებას:

